

lighedsprincippet. Derfor maa ogsaa de, som vil støtte den nuværende Statsmyndighed, følge Lovforslaget paa dette Punkt.

Naar Venstre ikke har kunnet følge det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard) i hans Ændringsforslag under Nr. 10—12, skønt han og de er enige i Udtalelserne i Betænkningen om Arbejdsanvisningens Forhold til Arbejdsløshedskasserne, er Grunden den, at dette Lovforslag er et Kompromis, og lige saa lidt som man kan krænke Arbejdsgivernes Interesser i dette Kompromis, kan man krænke Arbejdernes, men det vilde man gøre ved at vedtage det ærede Medlems Ændringsforslag. Anvisningen og Kasserne er, som Forholdene nu ligger, knyttede saa nøje sammen, som de overhovedet kan ved Lovforslagets § 8. Man kan ikke med eet Slag rive fra Arbejdsløshedskasserne den Anvisning, som er vokset naturlig ud af dem, det maa man lade Livet om. Den højtærede Indenrigsministers Udtalelse til det ærede Medlem fra Slagelse ved Behandlingen af Lovforslaget om Arbejdsløshedskasserne ramte Hovedet paa Sømmet: „Det ærede Medlem, der vel betragter sig som Repræsentant for Arbejdsgiverne, vil i Virkeligheden, og ikke med eet Slag, saa dog i Løbet af forholdsvis kort Tid, kunne faa hele Arbejdsanvisningen over til de kommunale Arbejdsanvisningskontorer, derved at Arbejdsgiverne altid henvender sig til de kommunale Arbejdsanvisningskontorer for at faa Arbejdere. Det nytter ikke meget, at man i Arbejdsløshedskassens Kontor har Arbejdsanvisningen ordnet, hvis aldrig nogen spørger efter Arbejdere. Hvis Arbejdsgiverne mener, at de kommunale Arbejdsanvisningskontorer er bedre, henvender de sig der, og de arbejdsløse er allerede i Kraft af det, at de er arbejdsløse, blevet anmeldt som arbejdssøgende, saa man har Lister over dem liggende paa de kommunale Arbejdsanvisningskontorer“. Naar de offentlige Arbejdsanvisningskontorer bliver ligelige og ledes af dem, der har Forstand paa Arbejdskraftens rette Fordeling — man maa nemlig, naar man skal ansætte Mænd eller Kvinder til at lede disse Kontorer, se at faa Folk, der har faglig Indsigt dertil —, tror jeg, at de offentlige Anvisningskontorer har Fremtiden for sig.

Det vil sikkert ikke blive nogen helt billig Foranstaltning, det tror jeg, man maa se i Øjnene. Naar man i 1907 gik saa gladelig med til Arbejdsløshedsforsikringen, var det ogsaa, fordi man troede, at

den skulde blive ret billig. Den blev ikke saa billig, som man troede, den blev endog ret dyr, men den vilde være blevet dyrere, hvis man havde taget Spørgsmaalet om Arbejdsanvisningskontorerne op samtidig. Ordningen vil ikke blive billig i Øjeblikket, men den vil gøre Fremtiden billigere, thi hvis det er saaledes, at en offentlig Arbejdsanvisning i Forbindelse med en offentlig Arbejdsløshedsforsikring kan bøde paa de Ulemper, som den sociale Kamp medfører, hvorved der tabes Millioner og atter Millioner, vil det være vel udgivne Penge, der anvendes til de Foranstaltninger, Lovforslaget anviser.

Der er ogsaa et andet Moment, der maa fremdrages i denne Sammenhæng for at vise Betydningen af, at vi faar en offentlig Arbejdsanvisning. Det er noget, som er blevet fremført i en Bog af Mackeprang og Høyer om Arbejdsløshed og Arbejdsanvisning. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle Sætninger derfra, som jeg tror er gode at overveje: „Spørgsmaalet om en rationel ordnet Tilgang til et Fag har den allerstørste Betydning ikke blot for Fagets øjeblikkelige Stilling, men ogsaa for dets fremtidige Udvikling. En planløs Anbringelse af Lærlinge i Pladser, hvortil de efter hele deres fysiske og aandelige Udvikling ikke er egnede, betyder en Forringelse af Fagets produktive Styrke, ligesom en overdreven Tilgang til Faget fremmer Smudskonkurrencen blandt Mestrene indbyrdes og Arbejdsløsheden blandt Svendene. Den offentlige Arbejdsanvisning kan derfor blive en afgørende Faktor ved Ordningen af Lærlingeforholdene indenfor de forskellige Fag. Ved et Samarbejde mellem denne Institution, Skolemyndighederne, Forældre, Læger og private Foreninger vil der kunne tilvejebringes Resultater af stor økonomisk og social Værdi for Landets Fremtid“.

Med disse Ord vil jeg anbefale, at man stemmer sammen med Flertallet for de af det stillede Ændringsforslag, hvorudan man saa end ser paa de til Grund liggende Principper, hvorom der er Uenighed. Det store Flertal, Udvalget paa eet Medlem nær, har været enig om at stille de Ændringsforslag, som foreligger, og som jeg anbefaler til Tingets Velvillie.

Sandbæk: Desværre er min Stilling til Lovforslaget om Arbejdsanvisning den samme, som den var angaaende Lovforslaget om Arbejdsløshedskasser. Særlig om en Del af § 5 har jeg ikke kunnet være